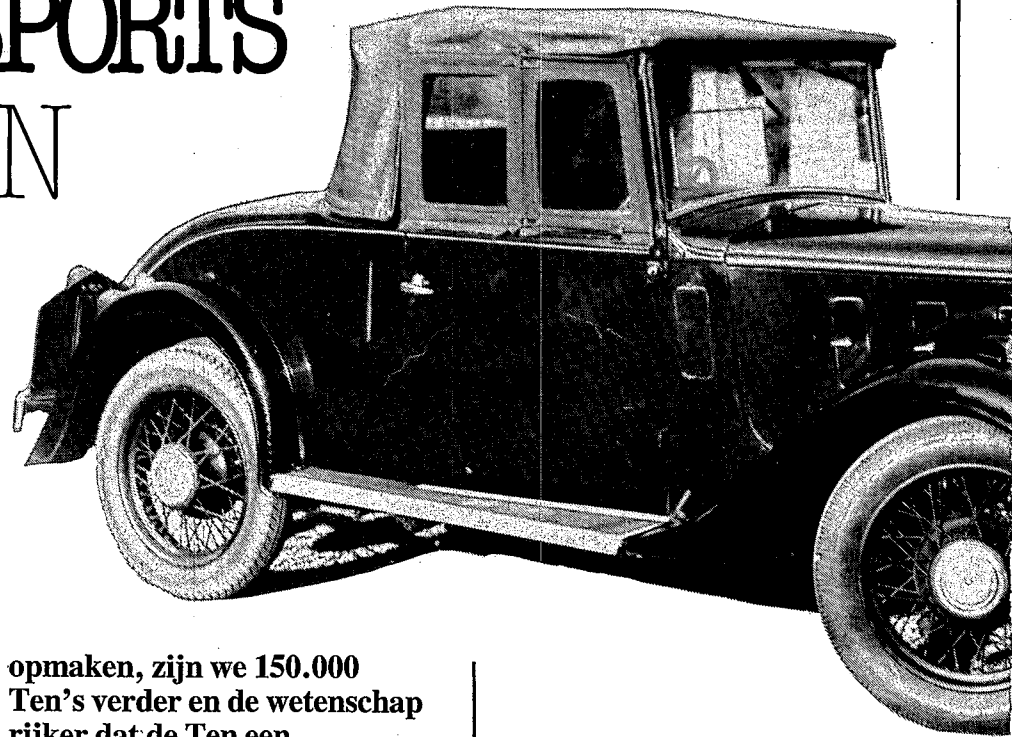

X GOOD SPORTS MET 'N GRIFFIEL

'De vraag naar automobielen heeft zich naar lagere prijsklassen verplaatst en zich in het bijzonder gericht op de 10 hp-modellen en daar nog onder. Als logisch gevolg daarvan ben ik tot het besef gekomen dat mijn programma zo'n type ontbeert. Toevoeging ervan completeert dat programma en daarmee kan Austin nu in elke vraag voorzien'. Dat waren de woorden die Herbert Austin uitsprak tijdens de introductie van de nieuwe Austin 10/4 in Longbridge ten overstaan van circa vijfhonderd dealers. Het is dan 18 april 1932 en als we zeven jaar later de balans

opmaken, zijn we 150.000 Ten's verder en de wetenschap rijker dat de Ten een gezinsauto is, naast de Seven, de 'motor for the millions'. Deze gegevens houden in dat een volledige generatie met de Ten voor de deur is opgegroeid. En daar de beste herinneringen aan bewaart. In dit perspectief vormt 'het verschijnsel' Ten een vruchtbare voedingsbodem

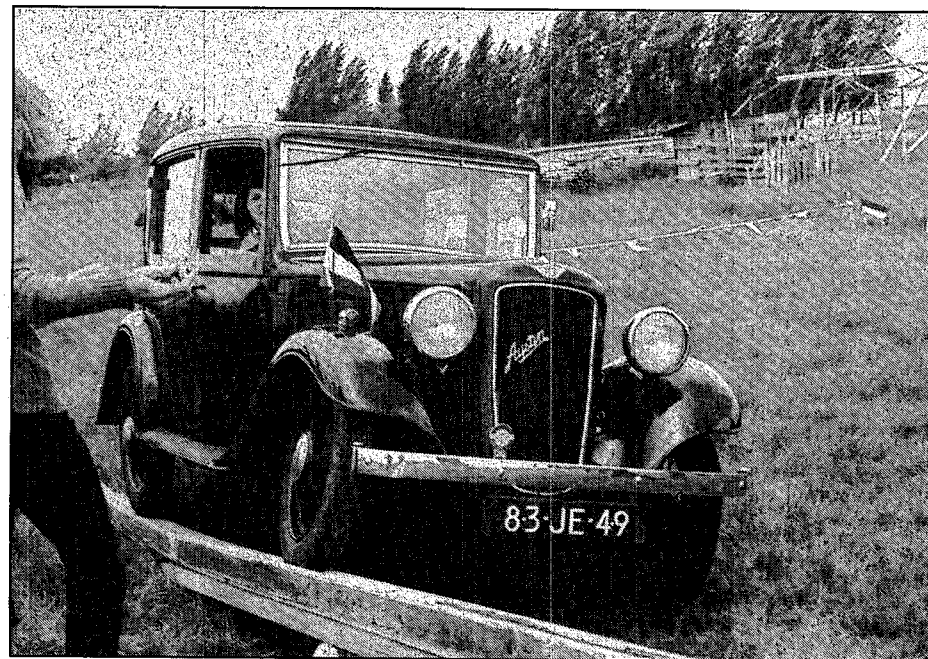
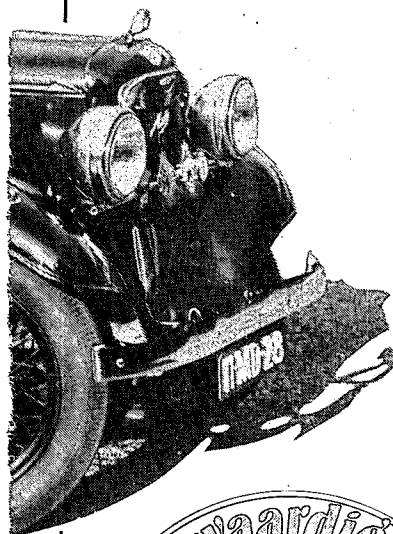
voor het ontstaan van een club. Die is er dan ook gekomen, de Austin Ten Drivers' Club, opgericht in 1965. Een tiental jaren daarna volgde de stichting van the Netherlands Region. *Het Automobiel*, nieuwsgierig als altijd, ging eens bij de laatste neuzen.

Marlies Bast tijdens DOTY-arbeid bespied.

Austin Ten Clifton two-seater met dickey-seat uit 1936 van Ed Lohman.

Plaats des onheils in Hoge Mierde: het DOTY-weekeinde in mei 1979.

De Austin Ten Drivers' Club, een hele mondvol voor de onbevooroordeelde buitenstaander, is een Engelse vereniging en the Netherlands Region ervan is 'maar' een afdeling. En dat is te merken ook. Het gezelschap onttrekt zich op belangrijke punten aan het gangbare beeld van de Nederlandse (historische) automobiel-club. Er zijn geen officiële functies, geen voorzitter, geen secretaris, niets van dat al. Op sommige terreinen zijn de Nederlanders prima geïntegreerd in het Engelse en andersom! Hoe is dat nou allemaal ontstaan?

De geboorte van de verenigde Nederlandse Austin-vrienden lag in het voorjaar van 1975 toen gangmakers Jody Kaldenberg en Dick en Anja Lodge met de al even enthousiaste Menno en Anneke Pothof, Marlies Bast en Bob Veldman een eerste bijeenkomst voor belangstellenden organiseerden. De Nederlandse tak van de Austin Ten Drivers' Club was een feit. In de zeven jaren daarna groeide die Nederlandse afdeling naar een ledenbestand dat rond de vijfendertig schommelt. Dat lijkt niet veel, maar het is ruimschoots voldoende voor een bloeiend clubleven. Hoe bloeiend?

'We hebben zo'n vier vaste meetings per jaar', verklaart Hagenaar Rob Wagemaker, een van de activisten, misschien niet van het eerste maar dan toch wel van het tweede uur. 'Twee daarvan, een soort kampeerweekeinden, staan in het teken van de DOTY-competitie. DOTY staat voor Driver of the Year. In testen en rallye's moet je je met je Austin zien te bewijzen. Er is een speciale Nederlandse trofee op dit gebied, maar de Nederlanders kunnen ook meedingen naar de Engelse, een plezierige afrekening, zo in het seizoen. Vorig jaar hadden we drie van onze leden bij de eerste tien plaatsen in Engeland. Daarvan deelden er twee de derde plek!'

Rob gaat er met zijn in de vereniging al even actieve Lies goed voor zitten. 'Er heerst een ontzettend goeie sfeer op zo'n DOTY-evenement. Een voorbeeld. Laatst kreeg onze veteraan Chris van der Kley pech met z'n machine. Hij stond op een prachtige eerste plaats in het klassement. Was dat nu voor hem over? Niet in onze ploeg: twee anderen boden spontaan hun auto aan. Chris eindigde zodoende toch nog tweede!' Een genootschap van *good sports*?

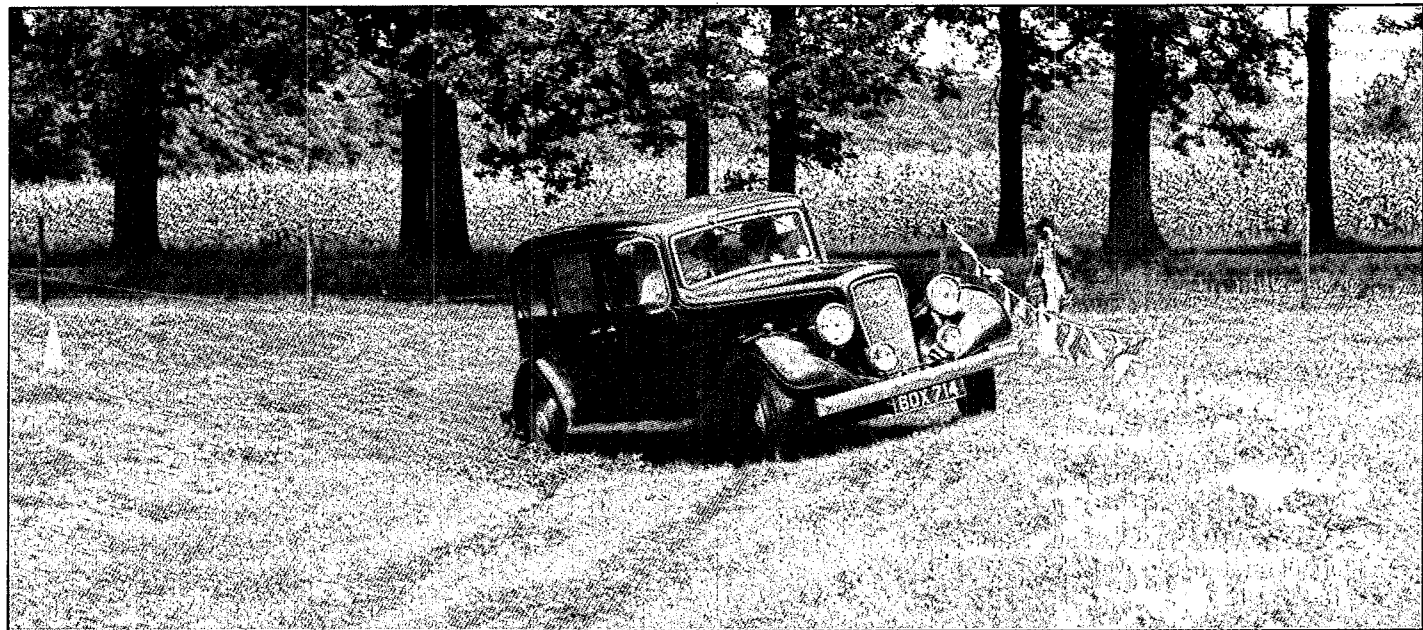
De Wagemakers beamen dat volmondig. 'Wij zijn rijders met het merk Austin die wat voor elkaar over hebben, dáár ligt de nadruk op. Het is eigenlijk vanzelfsprekend dat je elkaar helpt dat rijden mogelijk te maken. Lieden die zich met een trailer-tje plus klassieker naar een evenement spoeden, tref je bij ons niet aan.'

Behalve het sportieve element - rallye's, puzzelritten, DOTY - hechten de leden van the Netherlands Region van de Ten-club aan het gezelligheids-aspect. 'Het aardige is dat ons opkomstpercentage bij clubactiviteiten buitensporig hoog is. Op een harde kern van meer dan vijftig procent van je leden kun je altijd wel rekenen. Iedereen doet dan erg veel, niet alleen voor de gezelligheid, niet alleen uit overwegingen van sportiviteit, je bent gewoon *Austineer!* En de mop is

Austin Ten Drivers' Club

NETHERLANDS REGION

DOTY-beproevingen in De Bilt, september 1981. Deze machine is een Twenty Mayfair.

'In principe is iedereen welkom, we balloteren niet. De aspirant-leden moeten wel een rijdbare Austin bezitten, dat spreekt. En ze moeten lid van de Engelse club worden. Buiten dat lidmaatschap is nog een bijdrage aan de Nederlandse sectie noodzakelijk', betoogt Rob Wagemaker. Een Austin? Niet specifiek een Ten? 'Och, de scheidslijnen zijn niet zo erg scherp getrokken. De hoofdmoot van de club bestaat natuurlijk uit 10/4's van de bouwjaren 1932 tot 1939.

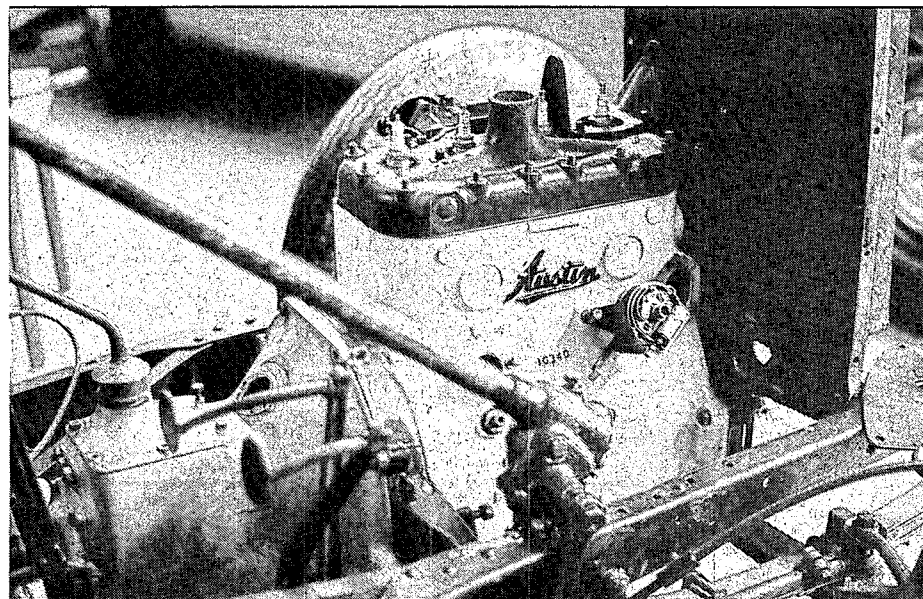
We – zowel de Britse vereniging als haar Nederlandse tak – staan echter open voor andere Austin's, de vooroorlogse Seven bijvoorbeeld, en de Ten-typen uit 1939, 1945, 1946 en 1947, en niet te vergeten de Twelvé. Als je met zo'n auto aan komt zetten, dan kun je sympathiserend lid worden. Dat komt in de praktijk neer op een echt lidmaatschap, behalve waar het gaat om begerenswaardige zaken als de DOTY trofee. Ik heb zelf twee Seven's en dat zeg ik zonder spijt. Vermeldenswaardig is dat bij leden van de Nederlandse Ten-club vier Austin's Ten zijn uit het eerste productiejaar van het type, 1932. Opmerkelijk zijn voorts de destijds ingevoerde Nederlandse Ten, met het stuur

links, van Menno Pothof, de Twelvé cabriolet uit 1939 van Henk Ostermann, indertijd nog door de ANWB geïmporteerd.

Het door de club bestreken typenarsenaal geeft niet zo'n enorm probleem als het er om gaat dóór te rijden. Meestal puf je uit de jaarlijks verschijnende onderdelencatalogus van de Engelsen. Binnen een week heb je het bestelde in huis. Of je doet, als je in hoge nood zit, een beroep op de ras-Ten-enthousiasten Jan van der Meer en Willem Hol. Zij staan altijd voor je klaar en weten wel een oplossing voor jouw probleem.

Voor de onderdelenvoorziening geldt eigenlijk wat voor de hele club opgaat: houdt alles binnen de grenzen van het redelijke. Rijden met je Austin, Ten, Seven of Twelvé, daar ligt het accent op in onze club, en dat moet voor iedereen, mits een echte *Austineer* zijnde, mogelijk worden gemaakt. Daar werken wij aan!

Een leek kan de was doen, zo lijkt het met dit eenvoudige motortje van de Ten.

Paulus Eras

*Correspondentie-adres:
Austin Ten Drivers' Club
Netherlands Region
Rob D. Wagemaker
Postbus 45675
2504 BB 's-Gravenhage
telefoon 070/970726*